

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobce **F. K.**, , proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti přípisu žalované ze dne 18.9.2009 sp. zn. x, ve věci částečného invalidního důchodu,

t a k t o :

I. Žaloba **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se přípisem doručeným žalované 13.11.2009 „*odvolává proti rozhodnutí ze dne 16.9.2009*“, když má za to, že nebyly správně vypočteny úroky z prodlení a započítány částky důchodu za dobu od 1.10.2002 do 31.12.2002. Přípisem ze dne 4.1.2009 doplnil toto podání tak, že mu byla sdělena jen celková výše nedoplatku, kdy není rozepsáno, kolik činí dávka a kolik úroky z prodlení, proto chce tyto částky rozepsat.

Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby, když právo na úroky z prodlení z dlužného důchodu podle žádného právního předpisu důchodci nenáleží.

Krajský soud se zabýval především otázkou, proti jakému aktu žalované vůbec žaloba směřuje, a to s ohledem na žalobcovy uplatněné námitky.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 16.9.2009 vydala žalovaná v žalobcově věci dvě rozhodnutí, kdy ani jednoho z nich se uplatněné žalobcovy námitky netýkají. Rozhodnutím označeným č. I. totiž žalovaná rozhodla, že obnovuje

s účinností od 1.10.2002 částečný invalidní důchod žalobce, a to ve výši 3.655,- Kč od 1.10.2002, ve výši 3.750,- Kč od 1.1.2003 a ve výši 3.812,- Kč s účinností od 1.1.2004. Rozhodnutím č. II. pak upravila výši tohoto důchodu na výši 3.857,- Kč od 1.5.2004, na výši 4.085,- Kč od 1.1.2005, na výši 4.317,- Kč od 1.1.2006, na výši 4.605,- Kč od 1.1.2007, na výši 4.827,- Kč od 1.1.2008, na výši 5.297,- Kč od 1.1.2008 a na výši 5.435,- Kč od 1.1.2009. Dne 18.9.2009 však žalovaná vyhotovila přípis, jímž žalobci sděluje, že mu zašle doplatek za dobu od 1.10.2002 do 31.10.2009 v celkové výši 372.777,- Kč.

Z uvedeného je zjevné, že namítá-li žalobce nesprávnost výpočtu dlužné částky s tím, že tato není rozepsána a nevyplývá z nic výše úroků z prodlení, nenapadá žádné z rozhodnutí vydaných 16.9.2009, ale právě přípis – oznámení o výplatě – z 18.9.2009.

Soudy rozhodující ve správním soudnictví přitom stabilně judikují, že oznámení o výplatě důchodu není součástí výroku rozhodnutí a svou povahou není rozhodnutím o zákonných nárocích ve věcech důchodového pojištění. Konkrétní oznámená částka doplatku proto nemůže být předmětem přezkumné činnosti soudu, odpovídajícího doplatku se může pojištěnec domáhat jen exekucí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 9.3.2005 č.j. 3 Ads 15/2004-54, dostupný na www.nssoud.cz). Krajský soud se s tímto názorem ztotožňuje a uzavírá, že přípis žalované o výši dlužné částky ze dne 18.9.2009, proti němuž žaloba podle svého obsahu směřuje, není rozhodnutím, které by závazně určovalo žalobcova práva či povinnosti, proto nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví ve smyslu § 65 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“). Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního odmítl.

Pouze na rámec potřebného může krajský soud doplnit, že z obsahu spisu je zjevné, že částky za období od 1.10.2002 do 31.12.2002 byly žalobci do nedoplatku započteny, když podle obsahu spisu částku 372.777,- Kč přesně podle obsahu obou rozhodnutí tvoří:

3x 3.655,- Kč za dobu od 1.10.2002 do 31.12.2002, tj.	10.965,- Kč
12x 3.750,- Kč	1.1.2003 31.12.2003 45.000,- Kč
4x 3.812,- Kč	1.1.2004 30.4.2004 15.248,- Kč
8x 3.857,- Kč	1.5.2004 31.12.2004 30.856,- Kč
12x 4.085,- Kč	1.1.2005 31.12.2005 49.020,- Kč
12x 4.317,- Kč	1.1.2006 31.12.2006 51.804,- Kč
12x 4.605,- Kč	1.1.2007 31.12.2007 55.260,- Kč
7x 4.827,- Kč	1.1.2008 31.7.2008 33.789,- Kč
5x 5.297,- Kč	1.8.2008 31.12.2008 26.485,- Kč
10x 5.435,- Kč	1.1.2009 31.10.2009 54.350,- Kč
Celkem	372.777,- Kč,

aniž by byla započtena jakákoli „vyrovnání“ či úroky z prodlení.

Současně soud opět jen nad rámec potřebného doplňuje, že české právo neupravuje nárok důchodce na jakoukoli kompenzaci za nevyplácení dávky, a to ani ve formě úroků z prodlení. Úprava důchodového pojištění provedená zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zák. č. 582/1991 Sb., organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, takovou úpravu (na rozdíl např. od předpisů daňových) neobsahují a tento nárok s ohledem na veřejnoprávní povahu rozhodování o důchodových dávkách

nelze dovodit ani z předpisů práva soukromého (např. z občanského či obchodního zákoníku).

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 soudního řádu správního, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

České republice vznikly v tomto řízení náklady spojené s přibráním tlumočníka. Takto však bylo zajišťováno právo žalobce jednat se soudem ve své mateřštině, proto tyto náklady nelze na žádného z účastníků řízení přenést. V souladu s tím soud rozhodl, že Česká republika nemá na náhradu těchto nákladů právo.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 24. srpna 2010

Za správnost vyhotovení:
Věra Šustrová

Mgr. Jiří Gottwald, v.r.
samosoudce